TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS
2007 m. liepos 5 d. *

Sujungtose bylose C-145/06 ir C-146/06

dėl *Commissione tributaria di secondo grado di Trento* (Italija) 2006 m. kovo 6 d. Sprendimu ir 2005 m. gruodžio 23 d. Sprendimu, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2006 m. kovo 17 d., pagal EB 234 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Fendt Italiana Srl

prieš

Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. Klučka, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh (pranešėjas) ir P. Lindh,

* Proceso kalba: italų.

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. vasario 15 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Fendt Italiana Srl*, atstovaujamos advokato G. Maisto ir *dottore commercialista* A. Parolini,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* G. Aiello,

— Kipro vyriausybės, atstovaujamos N. Charalambidou,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos L. Pignataro ir W. Moells,

susipažinęs su 2007 m. balandžio 19 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą yra susiję su 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, p. 51), su pakeitimais, padarytais 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/75/EB (OL L 157, p. 100, toliau – Direktyva 2003/96), išaiškinimo.

2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant ginčus tarp *Fendt Italiana Srl* (toliau – *Fendt*) ir *Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento* (Trento muitinė) dėl to, kad minėta bendrovė už 2004 m. nesumokėjo nacionalinėje teisėje numatyto mokesčio už tepalinių alyvų naudojimą.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

Direktyva 92/12/EEB

3 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais, ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole (OL L 76, p. 1), 1 straipsnis numato:

„1. Ši direktyva nustato procedūras, taikytinas produktams, apmokestinamiems akcizais ir kitais netiesioginiais mokesčiais, kurie tiesiogiai ar netiesiogiai taikomi tokių produktų vartojimui, išskyrus pridėtinės vertės mokestį bei Bendrijos nustatytus mokesčius.

2. Konkrečias nuostatas dėl akcizais apmokestinamiems produktams taikomo mokesčio struktūros bei tarifų nustato specialios direktyvos."

4 Minėtos direktyvos 3 straipsnis nustato:

„1. Ši direktyva Bendrijos lygiu taikoma toliau išvardytiems atitinkamose direktyvose apibrėžtiems produktams:

— mineraliniam kurui,

<...>

2. 1 dalyje išvardyti produktai gali būti siekiant specialių tikslų apmokestinami ir kitais netiesioginiais mokesčiais, jeigu šie atitinka akcizams ir PVM taikomas apmokestinimo bazės nustatymo, mokesčio apskaičiavimo, apmokestinimo momento nustatymo ir kontrolės taisykles.

3. Valstybės narės turi teisę įvesti arba toliau taikyti mokesčius kitiems nei nurodytieji 1 dalyje produktams, jeigu tokių mokesčių taikymas nereikalauja prekybos tarp valstybių narių atveju atlikti formalumus kertant sieną.

<...>"

Direktyva 92/81/EEB ir Direktyva 92/82/EEB

5 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/81/EEB dėl akcizo už mineralines alyvas struktūrų derinimo (OL L 316, p. 12), iš dalies pakeistos 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 94/74/EB (OL L 365, p. 46, toliau – Direktyva 92/81), 2 straipsnio 1 dalies d punktas, skaitomas kartu su to paties straipsnio 4 dalimi, numato, kad „produktai, kurie atitinka KN kodą 2710" pagal Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN) redakciją, įsigaliojusią 1994 m. spalio 1 d., būtent tepalinės alyvos, yra mineralinės alyvos šios direktyvos taikymo prasme.

6 Pagal minėto 2 straipsnio 2 dalį „mineralinėms alyvoms, išskyrus tas, kurių akcizo dydis nustatytas Direktyvoje 92/82/EEB, akcizas taikomas, jeigu jos skirtos naudoti, parduodamos arba naudojamos kaip krosnių kuras ar variklių degalai <...>".

7 Direktyvos 92/81 8 straipsnio 1 dalies a punktas numato:

„1. Be Direktyvoje 92/12/EEB pateiktų bendrų nuostatų, atleidžiančių nuo akcizo juo apmokestinamus produktus, ir nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų valstybės

narės savo pačių nustatytomis sąlygomis, siekdamos užtikrinti teisingą tokių išimčių taikymą ir užkirsti kelią bet kokiam mokesčių vengimui ir piktnaudžiavimui, atleidžia nuo akcizo mokesčio šiuos produktus:

a) mineralines alyvas, kurios naudojamos kitiems tikslams, nei variklių degalai ar krosnių kuras;

<...>"

8 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/82/EEB dėl mineralinėms alyvoms taikomų akcizo tarifų suderinimo (OL L 316, p. 19) su pakeitimais, padarytais Direktyva 94/74 (toliau – Direktyva 92/82), tam tikroms mineralinėms alyvoms nustato minimalų akcizo tarifą. Šios direktyvos 2 straipsnyje išvardijamos mineralinės alyvos, kurioms taikoma ši direktyva, tarp kurių nėra tepalinių alyvų.

Direktyva 2003/96

9 Direktyvos 2003/96 pirma–trečia ir septinta konstatuojamosios dalys yra išdėstytos taip:

„(1) <...> Direktyvos 92/81/EEB <...> ir <...> Direktyvos 92/82/EEB <...> taikymo sritis yra skirta tik mineralinėms alyvoms.

(2) Bendrija neturi nuostatų minimaliai elektros energijos ir kitų, išskyrus mineralines alyvas, energetikos produktų apmokestinimo normai nustatyti, o tai gali turėti neigiamą poveikį tinkamam vidaus rinkos funkcionavimui.

(3) Tinkamam rinkos funkcionavimui ir norint pasiekti tikslų kitose Bendrijos politikos srityse, reikia Bendrijos lygiu nustatyti minimalų daugelio energetikos produktų, įskaitant elektrą, gamtines dujas ir anglį, apmokestinimo lygį.

<...>

(7) Bendrija, kaip Jungtinių Tautų Bendrosios klimato kaitos konvencijos dalyvė, ratifikavo Kioto protokolą. Energetikos produktų ir, tam tikrais atvejais, elektros energijos apmokestinimas yra viena iš priemonių, tinkamų siekiant Kioto protokolo tikslų."

10 Be to, Direktyvos 2003/96 dvidešimt antra konstatuojamoji dalis nustato:

„Energetikos produktai, naudojami kaip krosnių kuras ar variklių degalai, iš esmės turėtų priklausyti nuo Bendrijos schemos. Ta prasme tai atitinka mokesčių sistemos pobūdį ir logiką išskirti iš schemos taikymo ribų energetikos produktų dvejopą naudojimą ir naudojimą ne kurui, taip pat mineraloginius procesus. Panašiu būdu naudojama elektros energija turėtų būti traktuojama vienodomis sąlygomis."

11 Direktyvos 2003/96 1 straipsnis nustato, kad valstybės narės energetikos produktus ir elektros energiją apmokestina pagal šią direktyvą.

12 Minėtos direktyvos 2 straipsnio 1 dalies b punktas, skaitomas kartu su to paties straipsnio 5 dalimi, numato, kad terminas „energetikos produktai" taikomas produktams, „kurie atitinka KN kodus 2701, 2702 ir 2704–2715", atitinkančius 2001 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2031/2001, iš dalies keičiančiame Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą (OL L 279, p. 1), nurodytus kodus, t. y., be kita ko, mineralinėms alyvoms, priklausančioms KN 2710 pozicijai.

13 Direktyvos 2003/96 2 straipsnio 4 dalies b punktas yra išdėstytas taip:

„4. Ši direktyva netaikoma:

<...>

b) toliau išvardytai energetikos produktų ir elektros energijos paskirčiai:

— energetikos produktams, kurie naudojami ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams,

— energetikos produktų dvejopam naudojimui,

energetikos produktas naudojamas dvejopai, kai yra naudojamas ir kaip krosnių kuras, ir kitiems nei variklių degalai ar krosnių kuras tikslams; energetikos produktų naudojimas cheminei redukcijai ir elektrolitiniuose bei metalurginiuose procesuose laikomas dvejopu,

<...>"

14 Direktyvos 2003/96 3 straipsnis nustato:

„Direktyvoje 92/12/EEB nuorodos „mineralinis kuras" ir „akcizas" tol, kol ji taikoma mineralinėms alyvoms, apima visus energetikos produktus, elektros energiją ir nacionalinius netiesioginius mokesčius, atitinkamai nurodytus šios direktyvos 2 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje."

15 Direktyvos 2003/96 14 straipsnio 1 dalis numato:

„1. Be Direktyvoje 92/12/EEB pateiktų bendrųjų nuostatų, atleidžiančių nuo mokesčio apmokestinamus produktus, ir nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų valstybės narės savo pačių nustatytomis sąlygomis, siekdamos užtikrinti teisingą tokių išimčių taikymą ir užkirsti kelią bet kokiam mokesčių vengimui ir piktnaudžiavimui, atleidžia nuo apmokestinimo šiuos produktus:

a) energetikos produktus ir elektros energiją, naudojamus elektros energijai gaminti, ir elektros energiją, naudojamą elektros gamybos pajėgumams išlaikyti.
<...>

b) energetikos produktus, tiekiamus naudoti kaip orlaivių degalai, jei tai nėra privatūs skrydžiai pramogų tikslu.

<...>

c) energetikos produktus, tiekiamus kaip laivų degalai navigacijos Bendrijos vandenyse tikslais (įskaitant žvejybą), išskyrus privačius pramoginius laivus, ir laive gaminamą elektros energiją.

<...>"

16 Pagal Direktyvos 2003/96 15 ir 16 straipsnius valstybės narės minėtuose straipsniuose nurodytais atvejais gali atleisti nuo mokesčio ar nustatyti mažesnį apmokestinimo lygį.

17 Direktyvos 2003/96 28 straipsnio 1 ir 2 dalys numato:

„1. Valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šios direktyvos įgyvendinimui ne vėliau kaip iki 2003 m. gruodžio 31 dienos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Jos taiko šias nuostatas nuo 2004 m. sausio 1 d., išskyrus 16 straipsnyje ir 18 straipsnio 1 dalyje išdėstytas nuostatas, kurias valstybės narės gali taikyti nuo 2003 m. sausio 1 dienos."

18 Pagal minėtos direktyvos 30 straipsnį:

„Neatsižvelgiant į 28 straipsnio 2 dalį, nuo 2003 m. gruodžio 31 d. Direktyvos 92/81/EEB ir 92/82/EEB yra panaikinamos.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą."

Nacionalinės teisės aktai

19 Pagal 1995 m. spalio 26 d. Įstatyminio dekreto Nr. 504 „Bendras teisės aktų, susijusių su gamybos ir vartojimo apmokestinimu bei baudžiamosiomis ir administracinėmis sankcijomis, tekstas" (*Decreto legislativo n° 504, „Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative"*) (1995 m. lapkričio 29 d. paprastas GURI Nr. 279 priedas, toliau – Įstatyminis dekretas Nr. 504/95), 21 straipsnio antrąją pastraipą produktams, kurie priklauso KN 2710 pozicijai (tepalinės alyvos), naudojamiems kaip variklių degalai ar krosnių kuras, taikomas tokio paties dydžio akcizas kaip ir atitinkamiems variklių degalams ar krosnių kurui.

20 Įstatyminio dekreto Nr. 504/95 62 straipsnio pirmoji pastraipa nustato:

„Tepalinėms alyvoms (KN 27 10 00 87–27 10 00 98 kodai), be 21 straipsnio antrojoje pastraipoje numatyto akcizo, taikomas vartojimo mokestis, jei jos yra skirtos, parduodamos ar naudojamos ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams."

21 Šio vartojimo mokesčio tarifas skiriasi nuo Įstatyminio dekreto Nr. 504/95 21 straipsnio antrojoje pastraipoje nustatyto akcizo tarifo.

22 2003 m. rugsėjo 25 d. Sprendime *Komisija prieš Italiją* (C-437/01, Rink. p. I-9861) Teisingumo Teismas nusprendė, kad Italijos Respublika, nepanaikinusi Įstatyminio dekreto Nr. 504/95 62 straipsnio pirmosios pastraipos, neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 92/12 3 straipsnio 2 dalį ir Direktyvos 92/81 8 straipsnio 1 dalies a punktą.

23 Minėto sprendimo *Komisija prieš Italiją* 30 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad pagal Direktyvos 92/81 8 straipsnio 1 dalies a punktą ir 2 straipsnio 2 dalį, kartu su Direktyvos 92/82 2 straipsniu, tepalinėms alyvoms akcizas gali būti taikomas, tik jei šios alyvos yra skirtos naudoti, parduodamos ar naudojamos kaip variklių degalai ar krosnių kuras, o kitais atvejais jos privalomai turi būti atleidžiamos nuo suderinto akcizo. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas minėto sprendimo 31 ir 32 punktuose pabrėžė, kad leidimas valstybėms narėms produktus, kurie turi būti atleisti nuo suderinto akcizo, apmokestinti kitu netiesioginiu mokesčiu, panaikintų bet kokį Direktyvos 92/81 8 straipsnio 1 dalies a punkto naudingumą.

24 Akivaizdu, kad pagrindinės bylos faktinių aplinkybių metu Įstatyminio dekreto Nr. 504/95 62 straipsnio pirmoji pastraipa Italijos valdžios institucijų nebuvo panaikinta.

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

25 Dviem atskirais pranešimais *Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento* informavo *Fendt* apie nesumokėtą už 2004 m. Įstatyminio dekreto Nr. 504/95 62 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatytą mokestį už tepalinių alyvų naudojimą.

26 *Commissione tributaria provinciale di Trento* atmetė *Fendt* ieškinius dėl šių pranešimų panaikinimo. Minėtas teismas nurodė, kad energetikos produktai, naudojami ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams, nepatenka į Direktyvos 2003/96 taikymo sritį. Kitų produktų, tarp kurių yra ir mineralinės alyvos, apmokestinimo schemą nustato Įstatyminio dekreto Nr. 504/95 62 straipsnio pirmoji pastraipa. Šiuo klausimu minėta direktyva įdiegė naujovę, leisdama valstybėms narėms nustatyti nepriklausomą tepalinių alyvų apmokestinimo schemą.

27 Gavusi apeliacinius skundus *Commissione tributaria di secondo grado di Trento* savo sprendimuose pateikti prašymus priimti prejudicinį sprendimą nurodė, kad, priešingai nei tvirtina kompetentingos muitinės, Direktyva 2003/96 aiškiai nesuteikia valstybėms narėms laisvės nustatyti produktų, kurie naudojami ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams, apmokestinimą. Vis dėlto tiek iš minėto

sprendimo *Komisija prieš Italiją*, tiek iš šios direktyvos buvimo ir jos tikslų matyti, kad alyvos, kurios naudojamos ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams, nepatenka į Bendrijos mokesčių sistemą.

28 Šiomis aplinkybėmis *Commissione tributaria di secondo grado di Trento* nusprendė sustabdyti abiejų bylų nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą, kuris yra identiškas abiejų bylų atveju:

„Ar Įstatyminio dekreto Nr. 504/95 62 straipsnyje nustatyta apmokestinimo schema (nepažeidžia) Direktyvos 2003/96/EB(?)“

29 2006 m. gegužės 10 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-145/06 ir C-146/06 buvo sujungtos tam, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė bei žodinė proceso dalys bei priimtas vienas galutinis sprendimas.

Dėl prejudicinių klausimų

30 Kaip teisingai nurodė Komisija, procese pagal EB 234 straipsnį Teisingumo Teismui nepriklauso spręsti dėl vidaus teisės nuostatų suderinamumo su Bendrijos teise. Tačiau Teisingumo Teismas gali pateikti nacionaliniam teismui visapusišką Bendrijos teisės išaiškinimą, kuris leistų įvertinti šį suderinamumą sprendžiant pagrindinę bylą (žr. 1999 m. birželio 10 d. Sprendimo *Braathens*, C-346/97, Rink. p. I-3419, 14 punktą).

31 Tokiomis aplinkybėmis pateiktą klausimą reikia suprasti taip, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyva 2003/96 draudžia tokias nacionalinės teisės nuostatas, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kurios nustato tepalinių alyvų apmokestinimą vartojimo mokesčiu, jei šios alyvos yra skirtos, parduodamos ar naudojamos ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams.

32 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2003/96 1 straipsnį valstybės narės energetikos produktus turi apmokestinti pagal šią direktyvą, kuri, kaip matyti iš jos antros ir trečios konstatuojamųjų dalių, nustato minimalų tam tikrų energetikos produktų apmokestinimo lygį Bendrijoje.

33 Pagal Direktyvos 2003/96 2 straipsnio 1 dalies b punktą, skaitomą kartu su to paties straipsnio 5 dalimi, produktai, kurie priklauso KN 2710 pozicijai, t. y. tepalinės alyvos, yra energetikos produktai šios direktyvos prasme.

34 Vis dėlto iš minėtos direktyvos 2 straipsnio 4 dalies b punkto pirmos įtraukos matyti, kad ši direktyva „netaikoma" energetikos produktams, kurie naudojami ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams.

35 Pagal Direktyvos 2003/96 dvidešimt antrą konstatuojamąją dalį energetikos produktai, naudojami kaip krosnių kuras ar variklių degalai, iš esmės turėtų priklausyti nuo Bendrijos schemos ir tai atitinka apmokestinimo pobūdį bei logiką išskirti iš schemos taikymo ribų energetikos produktus, naudojamus ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams.

36 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, priešingai nei Direktyvos 92/81 8 straipsnio 1 dalies a punktas, kuris nustato, jog valstybės narės turi atleisti nuo mokesčio mineralines alyvas, naudojamas ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams, Direktyvos 2003/96 14 straipsnis, kuris ribotai numato, kada minėtos valstybės narės privalo atleisti nuo mokesčio, nenurodo energetikos produktų, kurie naudojami ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams. Be to, pastarosios direktyvos nei 15, nei 16 straipsniai, kurie valstybėms narėms numato tam tikrus galimus atleidimo atvejus, nenurodo tokių produktų.

37 Iš to matyti, kad, kaip šioje byloje nurodė generalinė advokatė savo išvados 37 punkte, nors mineralinės alyvos, naudojamos ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams, patenka į Direktyvos 92/81 taikymo sritį, vis dėlto, kadangi šie produktai, kaip tai nurodė Teisingumo Teismas minėto sprendimo *Komisija prieš Italiją* 30 ir 33 punktuose, yra privalomai atleidžiami nuo suderinto akcizo, Bendrijos teisės aktų leidėjas, priimdamas Direktyvą 2003/96, siekė pakeisti šią tvarką, neįtraukdamas šių produktų į pastarosios direktyvos taikymo sritį, be to, *Fendt* pati tai pripažino per posėdį.

38 Iš to matyti, kad, kaip nurodė Italijos vyriausybė, Kipro vyriausybė ir Komisija, nuo 2004 m. sausio 1 d., t. y. nuo tada, kai pagal Direktyvos 2003/96 30 straipsnį buvo panaikinta Direktyva 92/81, valstybės narės gali apmokestinti energetikos produktus, pavyzdžiui tepalines alyvas, kurios naudojamos ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams.

39 Vis dėlto per posėdį *Fendt* nurodė, kad Direktyva 2003/96 gali būti panaikintos tik tos Direktyvos 92/81 nuostatos, kurios patenka į pirmosios direktyvos taikymo sritį. Todėl, kadangi Direktyva 2003/96 taikoma tik energetikos produktams, naudojamiems kaip variklių degalai ar krosnių kuras, Direktyvos 92/81 nuostatos, kurios, kaip antai 8 straipsnio 1 dalies a punktas, yra susijusios su energetikos produktais, naudojamais ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams, nėra

panaikinamos Direktyva 2003/96 ir todėl vis dar galioja. Tokį aiškinimą patvirtino ir Direktyva 2003/96 siekiami tikslai. Iš tikrųjų ši direktyva yra skirta siekti Kioto protokole nustatytų tikslų ir ji negali iš naujo suteikti valstybėms narėms galimybės apmokestinti energetikos produktų, naudojamų ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams, nes šie produktai nėra teršalų šaltinis.

40 Šie argumentai turi būti atmesti. Iš tikrųjų Direktyvos 2003/96 30 straipsnis aiškiai ir nedviprasmiškai numato, kad Direktyva 92/81 yra panaikinama nuo 2003 m. gruodžio 31 dienos. Todėl nei aplinkybė, kad pastarosios direktyvos ir Direktyvos 2003/96 taikymo sritys skiriasi, nei pastarosios direktyvos tikslas, neiškraipant minėto 30 straipsnio, suteikiant jam priešingą aiškiam Bendrijos teisės aktų leidėjo ketinimui reikšmę, negali pateisinti tokio aiškinimo, pagal kurį tam tikros Direktyvos 92/81 nuostatos vis dar galioja.

41 Vis dėlto, nors valstybės narės gali apmokestinti energetikos produktus, pavyzdžiui, tepalines alyvas, naudojamas ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams, jos šią savo teisę turi įgyvendinti laikydamosi Bendrijos teisės (šiuo klausimu žr. 1995 m. vasario 14 d. Sprendimo *Schumacker*, C-279/93, Rink. p. I-225, 21 punktą ir 2007 m. kovo 29 d. Sprendimo *Rewe Zentralfinanz*, C-347/04, Rink. Rink. p. I-2647, 21 punktą bei jame minimą teismo praktiką).

42 Konkrečiai kalbant, valstybės narės šiuo atveju turi laikytis ne tik EB sutarties nuostatų, būtent EB 25 ir 90 straipsnių, bet ir, kaip teisingai nurodė Kipro vyriausybė ir Komisija, nuostatų, išdėstytų Direktyvos 92/12 3 straipsnio 3 dalies pirmojoje pastraipoje.

43 Iš tikrųjų, net jei tepalinės alyvos, naudojamos ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams, patenka į sąvokos „energetikos produktai“ apibrėžimą Direktyvos 2003/96 2 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, jos pagal šios direktyvos to paties straipsnio 4 dalies b punkto pirmą įtrauką aiškiai nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, todėl joms netaikoma suderinto akcizo sistema.

44 Tokiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad minėtos tepalinės alyvos, kurioms netaikomas suderintas akcizas, yra kiti produktai nei numatytieji Direktyvos 92/12 3 straipsnio 1 dalies pirmoje įtraukoje (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Braathens* 24 ir 25 punktus bei *Komisija prieš Italiją* 31 ir 33 punktus), nes pagal šio straipsnio 3 dalies pirmąją pastraipą, valstybės narės turi teisę įvesti arba toliau taikyti mokesčius šiems produktams, jeigu tokių mokesčių taikymas nereikalauja prekybos tarp valstybių narių atveju atlikti formalumus kertant sieną.

45 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad Direktyva 2003/96 turi būti aiškinama kaip nedraudžianti nacionalinės teisės aktų, kaip antai nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kurie numato tepalinių alyvų apmokestinimą vartojimo mokesčiu, jei šios alyvos yra skirtos, parduodamos ar naudojamos ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

46 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą, su pakeitimais, padarytais 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/75/EB, turi būti aiškinama kaip nedraudžianti nacionalinės teisės aktų, kaip antai nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kurie numato tepalinių alyvų apmokestinimą vartojimo mokesčiu, jei šios alyvos yra skirtos, parduodamos ar naudojamos ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams.

Parašai.